

Értesítő.

I. Az Erdélyi Múzeum-Egylet közgyűlése.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet februárius hó 29-dikén tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyben a tagok nagy számmal jelentek meg. Az elnöki tisztet Eszterházy Kálmán gróf vitte, ki a közgyűlést a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt Közgyűlés!

Mint a természetben a szervezetek, melyek, ha kifejlődésük után csak a fentartó erővel rendelkeznek, hanyatlásnak indulnak: úgy az egyletek életében is bármilyen hazafias üdvös czélokért lettek légyen azok alapítva, ha módjukat, erejüket, munkásságukat csak a fenntartás, fennállhatás küzdelmeire fordítják, és ez által meg is felelnek alapításuk czélzatainak, de nincs haladás, nincs gyarapodás, akkor a hanyatlás és süllyedés tünetei lesznek nyilvánvalókká és ezek bénító hatása még a fennállhatást is veszélyezteti.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet a hazafias alapítók által kitűzött nemzeti tudományos művelődés szolgálatában körültekintő és lankadatlan munkássággal felhasználván az időt és módokat, nem csak a fentartásért küzdött, hanem a gyarapodás és virágzásért is, és ezeket elérte gyűjteményeinek reánk nézve kincs-tárházában és szakosztályainak belterjes tudományos dolgozataiban. De ép azért, hogy az egylet szellemileg és anyagilag ennyire gyarapodott, e magaslaton megállnia nem szabad, de nincs is szándékában, ezt törekvéseivel bizonyítá be.

Egyik főtürekvése, hogy gyűjteményeinek már-már kinossá vált elhelyezési bajaim segítsen. Lehetetlen, hogy azon szoros, egymásra utalt kapcsolatnál fogva, mely a kolozsvári tudomány-egyetem és az egylet között fennáll, a valóság és közoktatási miniszter ur fenkölt, hazafias belátásával, az ország hozzájárulásával, módot ne találjon e bajok fokenkénti gyökeres megszüntetésére. A másik főtürekvése, hogy a kebelében keletkezett szellemi munkásság oly alapot és keretet nyerjen, mely a fokozottabb fejlődést biztosítja. Ennek módját az egylet magában és munkás résztvevőiben megtalálhatván, annak életbelépése csak idő kérdése lesz.

A múlt évben mit és hogyan végzett az egylet érdekében és megbízásából

a választmány; a gyűjtemények mily állapotban vannak és hogyan gyarapodtak, arról a teendő jelentésekből meggyőződést merithet a t. Közgyűlés és a jövőre nézve irányt adhat.

A könyvtárnoki állás betöltésével kapcsolatos ügy végleges rendezésére nézve is megteszi a választmány a javaslatát, a közgyűléstől függ a kölcsönös megnyugtatóra szolgáló elintézés elhatározása.

T. Közgyűlés! Az egyletre nézve egy valóban szomorú jelentést kell tennem. Ellenőre: Páll Sándor elhunyt. O, a ki az egylet alapításához nem kis mértékben tevékenyen hozzájárult, a kezdet kezdetétől haláláig egy hazafias lélek hathatós, önzetlen buzgalomával vett részt az egylet minden gondjában, minden czélzataiban, a t. Közgyűlés hű tisztviselőjének emlékét jegyzőkönyvében megörökíteni, alkalmat fog találni.

És most üdvözölve a megjelent tagokat, van szerencsém az Erdélyi Múzeum-Egylet közgyűlését megnyitni.

A lelkes éjlenzéssel fogadott elnöki megnyitó beszéd után Finály Henrik dr. egyleti titkár előterjesztette a választmánynak mult évi működéséről szóló következő jelentését:

Tisztelt Közgyűlés!

Az imént lefolyt 1891. év egyletünkre nézve minden tekintetben rendkívüli év volt. Csak rá kell mutatni, hogy nevezetes és köztudomású okok miatt a mult évi közgyűlés épen június 1-jéig késett; a mult évi költségvetés is mutatja, hogy szükségesnek láttuk a már úgyszólván megállapodott rendes évi előirányzaton változtatni. A mai közgyűlés meg sokkal korábban van kitűzve, mint a hogy esni szokott és bizonyos tekintetben úgy tűnhetnék fel, mint ha kellelén túl is siettetve volna; de ez is az érintett okok utóhatása és főleg azért történt, hogy ne legyünk kénytelenek ez évben két közgyűlést tartani.

A mult év rendkívülisége leginkább látszik meg pénzügyünk kezelése eredményeiben. Igaz, hogy a főösszegben megtartottuk a költségvetésben megszabott határt, a mennyiben 18,102 frt előirányzott kiadással szemben tényleg kiadtunk ugyan 18,780 frt 62 krt, tehát látszólag 678 frt 62 krral többet, de ezt a többletet ellensúlyozza és magyarázza is a bevételi 864 frt 67 krnyi többlet, a mely kiutalt összegek és előlegek részleges visszatérítéséből származik nagyobb részében. Ellenben az egyes átalányokban a választmány erősen igénybe vette az egyletünk szokásaiban kezdettől fogva megengedett virement-ot, így névszerint a természetiek tára gyarapítása és a könyvtár átalányai tetemes túlköltekezést mutatnak, a melynek mentségére csak azt hozhatjuk fel, hogy az év folytán oly vásárok kínálkoztak, a melyeket elszalasztani nem lehetett.

A mult évi közgyűlés felhatalmazta volt az ig. választmányt, hogy szükség esetén fedezze az akkor megvenni határozott gyűjtemény vételárát az alap-tökből vett kölcsönnel. A választmány czélszerűbbnek látta a szükséges összegeket a külön álló alapok, u. m.: az országház alapja és az arany-alap felgyűlt kamataiból kölcsön venni. A visszatérítés kötelezettsége itt is fennáll ugyan, de kevésbbé sürgős, mivel a főpénztár kamatjövödelme csorbát nem szenvedett.

Legörvendetesebb pedig az, hogy a múlt év pénzügyi eredményei és tapasztalata alapján ismét visszatérhettünk a folyó évi előirányzat összeállításánál költségvetésünk állandó keretébe.

A folyó ügyek elintézése érdekében az igazgató-választmány a múlt évben 12 ülést tartott, a melyekben a felvett jegyzőkönyvek kimutatása szerint 174 határozatot hozott; a levéltári ügydarabok száma a múlt évben 165-re ment. Hogy ezek csaknem átlagosan tisztán ügykezelésre vonatkoznak, nagyon természetes, azonban különös figyelmet érdemelnek a következő ügyek:

A könyvtárnoki állás ügye a múlt évi közgyűlés határozatával nem ért végmegoldást. Új levélváltás kezdődött, a melynek eredménye a múlt év decemberi ülésében a jk. 167. sz. határozatra vezetett, a mely végre, úgy látszik, megfelelően nmlgu Miniszter úr óhajlásának. Éppen ennek a határozatnak teljes érvényre juttatása lesz a mai közgyűlés egyik teendője, a mely iránt a tárgyszerű rendjén lesz szerencsém kimerítő jelentést tenni.

Egy más nevezetes ügy volt egyletünk részvéte a Budapesten tartott ornithologiai kongresszus alkalmából rendezett madárkiállításban.

Ha még megemlítjük, hogy a prágai cseh tudományos akadémia megtisztelte egyletünket egy meghívóval az alakuló közgyűlésére, a melyre egyletünk egy üdvözlő levéllel felelt, elmondtunk mindent, a mi az ügykezelési folyóügyeken kívül különös megemlítésre méltó volt.

Azokban hátra van még egy igen szomorú kötelesség teljesítése.

Oly számos tagból álló testületben, mint a milyen egyletünk keletkezésekor volt, a természet kérlelhetetlen törvénye szerint lehetetlen, hogy 32 év lefolyása alatt a halál tetemes hézagokat ne csinált volna soraiban. De hogy egy év alatt annyi jeles tagja hűnyjon el az egyletnek, mint a hány a múlt 1891. évben költözött el közülünk, az egylet eddigi történelmében még nem fordult elő.

Ha elősorolom az elhunytak névsorát, a mennyire tudomásunkra jutott, igazgató tagjaink közül dr. Haynald Lajos bibornok-érsek, br. Jósika Lajos, alapító tagjaink közül pedig dr. Berde Áron, Dózsa Dániel, Hilibi Gál János, Kovácsi Antal, Matskási Péter, Pál Sándor és Wolf Gábor neveit látjuk a gyászkerettel jelölendőknél. Nincs az az ékesszólás, a mely élénkebben tudná ecsegetelni, hogy mit vesztettünk, mint a hogy a pusztá névsor hirdeti fogyásunk szomorú haladását.

Méltó aggodalom fogja el szívünket, ha egy pillantást vetünk a jövőre, a mely oly közel levőnek mutatja azt az időt, a mikor a Múzeum-Egylet lelkes alapítói elhullása után a gazdátlanság szomorú sorsát juttatja múzeumunknak, és valóban, nagyon is elérkezett az ideje annak, hogy a még élők komolyan foglalkozzanak azoknak az intézkedéseknek a kieszelésével, a melyek fogyatkozó egyletünk jövőből fenmaradását és életrevalóságát jövőre a lehetőségig biztosítsák, mert az egyletnek még élnie és működnie kell sokáig, mert oly feladatot tűzött maga eleibe, a melynek végleges megoldása sohase következhetik be.

A titkári jelentést a közgyűlés helyeslőleg vette tudomásúl. Ezután fölolvastatván és tudomásúl vétetvén a pénztárvizsgáló bizottság jelentése, Fe-

renezi Zoltán dr. könyvtáros a múzeumi könyvtárról a következő jelentést terjesztette elő:

Tekintetes erdélyi múzeum-egyleti Közgyűlés!

Most, midőn első ízben van szerencsém a Tekintetes Közgyűlés előtt könyvtárnoki hivatalos minőségemben megjelenni, első szavam legyen a köszöneté és háláé azért a megtisztelő bizalomért, melylyel e fontos állásra való megválasztással engemet kitüntetni méltóztatott. A köszönet és hála érzése pedig bennem annál élénkebb, mert egy országos hírű férfiú s egyletünk egyik legnagyobb büszkesége, Szabó Károly után méltatott e helyre a Tekintetes Közgyűlés s még nagyobb annál inkább, mert nem egy tisztés, érdemekben dús mult után jutalmazott meg kitüntető bizalmával, hanem férfi korom kezdetén a munkás jövő és kitartó buzgalom reményében előlegezte nekem azt az állást, mely a hazai tudományos állások között épen számuk korlátoltsága miatt is egyike a legkiválóbbaknak és legfontosabbaknak. De habár mélyen él szívemben a hála, ez ünnepélyes pillanatban, nagy ígéreteket még sem teszek. Nagy ígéreteket tenni joga csak azoknak van, kik nagy észszel vagy a hatalom valamely rendkívüli módjával vannak megáldva. Én ezek egyikével sem rendelkezem. Összes, a mit mondhatok, tehát abban áll, hogy a nekem adott teljes erővel és kitartással igyekszem a Tekintetes Közgyűlés bizalmát és megalégedését kiérdemelni s legállandóbb kérelmem az lesz az egek urához, hogy az ehhez szükséges erőben és kitartásban támogasson, szilárdítson és lelkesítsen s tartsa meg számomra a Tekintetes Közgyűlésnek azt a bizalmát, mely ezen kívül egyedül lehet valódi támogatóm.

Ezzel áttérek jelentésem megtételére, melyet a következőkben van szerencsém megtenni.

Könyvtárunk vezetését 1891. év jul. 2-án vettem által s így jelentésem voltaképen csak 8 hónapról szól. Ez idő alatt szerzemény útján gyarapodott a könyvtár: 296 kötettel, ajándék útján 674 kötetten és füzettel, 313 köteles példánnyal és 124 részint köteles pld, részint cserepéldány hírlappal és tudományos folyóirattal 195 kötetben, évkönyvben és füzetben. Összes gyarapodás 1478 kötet és füzet. Ha ezt a gyarapodást hozzáadjuk az előbbi években kimutatott 47.461 kötethez, a könyvtár jelenleg áll 48.939 kötetből. Ehhez veendő az a szaporodás, mely ebben az évben a gyarapodásba eddig föl nem vett, de az idén földolgozott és bekötött 373 hírlap- és folyóirat-kötettel történt, melyekkel a kötetszám 49.312-re szaporodik. Könyvszerzésre ez évben kiadatott 2611 frt 99 kr. s könyvkötetésre 703 frt 80 = 3315 frt 79 kr. A bekötött könyvek száma 578 kötet.

Ebben az évben az előbbi évekhez mért nagyobb mérvű gyarapodás onnan történt, mert szem előtt tartva, hogy könyvtárunknak kivált hazarészünk nyomtatványai és az e területen megjelent kiadványok gyűjtő központjának kell lenni, az 1871-diki 1498. sz. a. igazs.- és belügyminiszteri rendelet értelmében az elmaradt köteles példányokat körlevél útján a multtól is lehetőleg begyűjteni siettünk. E törekvésnek kellő sikere lett. Ugyanez úton elértük azt is, hogy jelen-

leg hazarészünk területén minden megjelenő lap és folyóirat beküldi köteles példányait.

Az évi működésből és változásból a könyvtár belső életében kiemelendők a következők: Behozott egy szerzemény-könyv (napló), mely 1891. augusztus 1-sejétől vezetetik, továbbá külön jegyzék vezetetik úgy a folytatólagos művekről, mint a folyóiratokról. Továbbá múzeumunk választmányának egy régibb határozatát ismerve, mely szerint régi magyar nyomtatványaink, mint hazánkban a 2-dik ilyenmű gyűjtemény, pontos rendezés alá vétessenek, ezt alulírt 1891. nyarán megkezdte és be is végezte. Az egész gyűjteménynak Szabó Károly nagyfotosságú bibliographiai művéről a „Régi magyar könyvtár“ nevet adtam s szoros időrend szerint elhelyezve 3 csoportra osztottam. Fo. Q. és kisebb alakúakra (8°—16—24—32°). Az 1-ső csoportban van 33, a 2-dikban 216, a 3-ikban 304, összesen 543 mű, ugyanannyi szám alatt elhelyezve. E rendezés e könyvtár használatát teljesen egyszerűvé és hozzáférhetővé tette.

Kiemelendő végre, hogy könyvtárunk IV. sz. termében a folyóiratok számai hevernek felhalmozva és rendezetlenül. Ezek feldolgozását is munkába vévén, a választmány által engedélyezett 4 nagy és 6 kisebb új szekrénybe helyeztük el s tettük használhatóvá az által is, hogy beköttették és az alapleltárba bevezetettek. E munka nagyobb része szintén a nyári szünet alatt végeztetett be és a segédkönyvtár-őr, Böhm Mihály úr szorgalmának tanújele.

„Régi magyar könyvtár“-unk ez évben két unicummal gyarapodott. Egyik egy Heltai-féle eddig ismeretlen catechismus töredéke, kiáztatva egy könyvtáblából (1553-ból) a melynek becsét az is emeli, hogy ebben van az első ismert *abc.*, a másik Lipsiai Pál: Nyereségosztó táblájának (Debreezen) 1614-diki eddig ismeretlen kiadása. Ez vétel útján szereztetett. Szintén vétel útján jutott könyvtárunkba a „Sicriiul de aur“ (Arany szekrény) cz. 1683-diki román nyomtatvány egy becses, ép példánya (a 2-ik ismert pld.) (Nyom. Szász-Sebesen) s a Káldi-féle bibliának egy példánya. Gyarapodás továbbá egy könyvtáblából kiáztatott töredéke a Heltai-féle nagyobb káténak, melynek eddig egyetlen töredékes példánya volt csak a nemz. múzeumban.

A kézirattár vétel útján szaporodott Kocsi Csergő Bálint „Kösziklän épült ház ostroma“ Bod-féle fordításának egy másolatával, ajándék útján egynehány 1848—49-diki kézirati hadi útasítással (Éjszaki Károly vasúti főfelügyelő úr útján) s a kolozsvári szíjgyártó czéh írataival 20 drbban (kézirati könyvek és okmányok), beszolgáltatta Tömösváry Miklós úr által.

A könyvtári alapczimleltár (czédula-catalogus) teljes, a szakczimtár és helyczimtár megkészítése még a jövő feladata; amaz meg van kezdve, emez még megkezdve sincs. Ezek elkészítése elsőrendű szükség, amaz a tudományos használat, emez a könyvtár állapotának egyetlen lehető mód szerint való nyilvántartása érdekében. Azonban a jelenlegi forgalom mellett a mi rendelkezésre álló munkaerőnk előreláthatólag nem fog a feladatoknak megfelelhetni. Ez iránt a közel jövőben már a választmányunk részletes előterjesztést tenni kötelességemnek fogom ismerni.

A kézirattár rendezése is még azon ponton áll, a hol Szabó Károly b.

emlékü elődöm abban hagyta; rendezetlen még az Apor-gyűjtemény is. Ezek rendezésének munkájában lényeges akadály az, hogy télen, tehát az év nagyobb felében, a kézírattárban dolgozni nem lehet; a helyiség nem fűthető. A melegebb idő beálltával azonban ezek rendezését okvetetlenül meg fogjuk kezdeni.

Az egyetemi könyvtárral közös olvasótermünk használatát a következő számadatok tüntetik föl szept.-től a mai napig: naponként a megjelent olvasók legyobb száma tett 60-at, a legkisebb 14-et, a középszám naponként 40. Havonként a legnagyobb létszám 835, legkisebb 326; az átlag 594 olvasó. Az összes olvasók száma tesz tehát szept.—febr. végéig (6 hó) 3765-öt. Ez adatok pontos megálapítása végett névkönyv vezettem. Könyvet az egyetemi hallgatók 406 lecke-könyvre vettek ki. Bajosabb s pontosan egyáltalán meg nem bírjuk még állapítani a könyvtár igénybevételét a művek és kötetek számára nézve, hiszen erre majdnem egy külön alkalmazott egyénre volna szükség, de a használt kötetek száma meghaladja a 4000-et. Könyvtárunk állandó kölcsönviszonyban állott a budapesti egyetemi, akadémiai és nemz. múzeumi könyvtárral, a bécsi cs. k. könyvtárral; számos kikölcsönzések történtek egyes vidéki főiskolák igazgató-ságai részéről is; hasonlóképen használtatott kézírattárunk is, melyről ismételt kikölcsönzések történtek a t. választmány engedélyével.

Ezekben kívántam az elmúlt 8 havi működésünkről röviden számot adni, mely minden irányban könyvtárunk örvendetes fejlődéséről tesz tanúságot. Végül azonban a helyiségek szűk volta miatti panaszoknak, melynek boldogult emlékü elődöm jelentésében sohasem feledett el mélyreható kifejezést adni, nem szabad s még kevésbé lehet hiányoznia az enyémből. Ebben az évben a feldolgozott anyag mennyisége a rendelkezésre álló üres helyet még inkább megtöltötte, négy új szekrény készült a 4-dik, u. n. folyosói hosszú szobába s az elhelyezett hírlapok számára a szoba közepén hosszában 6 drb törpe szekrény-aljat helyeztünk el, melyek jobbra mind telve vannak. Némi szabadabb mozgás csak akkor remélhető a jövő évre, hogy a n.-szobai jogakadémiának az e szobában elhelyezett 4500 kötetnyi könyve végre feldolgozás alá kerülvén, s az egyetemi könyvtár 2-dik szobájában a középre elhelyezett szekrénybe osztatván be, ez úton kevés szabad helyet nyerünk ugyan; de más részt az évenként szaporodó duplumok veszik igénybe az így nyert hely egy részét. De e mellett a helyiségek fűthetetlen volta, az e miatti gyakori betegeskedések a személyzetben, némely helyiségek sötétsége, tanári és tanulói megfelelő olvasó-termek hiánya s e miatt a könyvtár valódi és sokoldalú használhatóságának akadályai: mind olyan körülmények, melyeket a tisztelt Közgyűlés s ezen az úton a nm. vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr figyelmébe ajánlani mindaddig kötelességemnek ismerem, a míg e hiányok orvosolva nem lesznek. A mint hát a tisztelt Közgyűlés a multban ez irányban ismételt felterjesztésekkel szorgalmazta egy a kor és könyvtáraink terjedelme igényeinek megfelelő könyvtári épület emelését; úgy kérjük, hogy a nemsokára tarthatatlanná válándó helyzet figyelembe vevésével ő Nagyméltóságánál sürgesse ezúttal is, hogy úgy az egyetemi oktatás, mint a közműveltség igényeit, de első sorban a tudományos kutatás érdekét e rég érzett szükség kielégítésével előmozdítani méltóztassék.

Méltóztassék T. Közgyűlés jelentésemet tudásúl venni.

A könyvtáros jelentése tudomásul vétetvén, következtek az állattárról, a növénytárról, az ásványtárról szóló jelentések, végül Finály Henrik dr. régiségtári őr jelentése, a melyet itt közlünk:

Tisztelt Közgyűlés!

Régiség- és éremtárunk a lefolyt 1891-dik évben oly tetemesen gyarapodott, hogy ekkora gyarapodás nem csak hogy eddig nem volt, hanem előre láthatólag egy hamar nem is lesz. Ugyanis az az ősrégészeti gyűjtemény, a melynek a megvásárlására a mult évi közgyűlés felhatalmazta volt az ig.-választmányt, már tényleg tulajdonává vált az egyletnek, és így egynehány ezernyi drb-bal szaporította gyűjteményünk létszámát, a mely darabokat különösen az tesz felette nagybecsűvé, hogy valamennyien az erdélyi részek földéből kerültek ki és tetemes részben meg levén ismertetve a bel- és külföld számos régészei előtt, azoknak annyira magára vonta kiváló figyelmét, hogy birtoklása múzeumunkat egyszerre azoknak a múzeumoknak a sorába emelte, a melyek az ősrégészettel foglalkozók számára a legérdekesebb forrástanulmány nélkülözhetetlen tárházai.

Igaz, hogy a gyűjtemény még nincs beszállítva a mi helyiségeinkbe, hiszen ez idő szerint számára nincs is helyiség rendelkezésünkre, mert egymagára legalább is egy egész tágas termet venne igénybe, hogy csak némileg is rendszeresen fel lehessen állítani, de lajstromozása folyamatban van és ha ez év elején betegségem nem teszi lehetetlenné, hogy a mult év novemberében három héten át folytatott munkálatot tervem szerint e folyó év januáriusában folytathassam, eddig be is volna végezve.

A gyűjtemény megszerzése tetemes pénzáldozatunkba került, de az igazgató-választmánynak sikerült e költség fedezését oly módon eszközölni, hogy évi rendes költségvetésünk egészen érintetlen maradt.

E mellett még vettünk a mult évben egy felette érdekes aranyeletet, a mely Nagy-Küküllőmegye Mihályfalva községében még 1890-ben napfényre került és már a mult közgyűlésen bejelentett lelet helyén utólagosan jött felszínre, és annak kiegészítője, továbbá egy ezüstleletet, a melyet Gyula-Fehérvárról küldtek be és a melynek töredezett darabjait különösen a rajtok levő 16-dik százbeli feliratok teszik érdekessé.

Még nyert gyűjteményünk egy adományt, a mely hazai és különösen Kolozsvár városa történelme szempontjából nagyon érdekes. Ugyanis a felosztot kolozsvári szijgyártó-czéh beadta czéh-ládáját a benne lévő jegyzőkönyvekkel, eredeti oklevelekkel és pecsétnyomókkal együtt.

Az új szerzemények egy része zárt fiókokban hever, mivel egyáltalában nincsen hely a kiállítása számára. Mint eddig, úgy a mult év nyarán is a gyűjtemény minden ünnep- és vasárnapon a közlátogatásnak nyitva volt, ezenkívül idegenek, a kik városunkon megfordultak, bármely napon is nyertek bebocsátást és hogy némi fogalmat adjak a közönség érdeklődéséről megjegyzem, hogy 23 közlátogatási napon 2099 látogatója volt a gyűjteménynek, ezenkívül 15 alkalommal 59 külön látogatója volt. És minthogy gondoskodva van, hogy a lá-

togatások alkalmával mindig legyen ott valaki, a ki eshető kérdésekre kimerítő felvilágosítást adhat, a közönség érdeklődése folyton fokozódik.

Nem ismétlem a mult közgyűlésen már eléggé hangsúlyoztatott panaszt, hogy helyiségünk nem csak szűk, hanem a szó teljes értelmében immár valósággal elégtelen, csak azért említem, hogy jelezzem ez állapot változatlan voltát.

Ezután Szamosi János dr. a bölcsészet-, nyelv és történettudományi, Farkas Gyula dr. pedig az orvos-természettudományi szakosztály mult évi működéséről adott számot.

E jelentések is tudomásul vétetvén, tárgyalás alá került a könyvtár-igazgatói állásnak egy év óta húzódó ügye. Erre vonatkozólag a közgyűlés rövid vitatkozás után a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézendő következő felterjesztésben állapotodott meg:

a) Az erdélyi múzeum-egylet fentartja a szerződésileg is kikötött abbeli jogát, hogy a könyvtárigazgatót a maga közgyűlésén pályázat után szabadon választja.

b) A mennyiben a választott igazgató egyszersmind a kir. Ferencz-József egyetem könyvtára igazgatására is van hivatva, a választás eredménye a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úrhoz felterjesztendő, hogy a választott egyetemi könyvtárigazgatói minőségében megerősítse.

c) A választott és megerősített könyvtárigazgató, mint az egyetem könyvtárigazgatója az egyetemi tanács fegyelmi hatósága alatt áll.

Ezek után remélhető, hogy ez az ügy el fog intézteni s a muzeum-egylet könyvtárnoka, mint egyetemi könyvtárigazgató minél előbb megerősíttetik.

A választmány költségvetési javaslatát a közgyűlés egyhangulag elfogadta, csupán azt a változtatást tette rajta, hogy Szász Béla dr. indítványára szakosztályunk évi dotációját 300 frttal emelte a célból, hogy az Erdélyi Múzeum havonként jelenhessen meg.

A választmányból kilépő tagokat, Felméri Lajost, Kőváry Lászlót, Vajda Gyulát a közgyűlés újra megválasztotta, az eltávozott Klug Nándor dr. helyét pedig Béli Ákos gr. főispánnal töltötte be.

Ellenőrré Groisz Gusztáv dr. egyetemi tanár választatott meg, s ezzel a közgyűlés szétoszlott.